

М. Яко да ти вържехъ нозѣте съсъ една връфъ, щеше ли има сила да твърчишъ?

І. Не, мамо: но щехъ има сила да извадимъ ножчето си изъ пазухата ми та да отсѣчемъ връвта и да ти вѣгамъ.

М. Речи, че щехъ ти заповѣдамъ да а не отсѣчешъ, и щехъ да отида и да те оставимъ да си самичакъ, тогава щеше ли има сила да отсѣчешъ връвта и да вѣгаши?

І. Отистина, мамо: щехъ има още сила да го направимъ: но не щехъ има хотѣніе; защото щехъ да самъ зло дѣте, ако не те послѣдствахъ.

М. Иованчо, ако щеше има сила да пресѣчешъ връвта и да вѣгаши отъ мене, тогава щеше има и сила да си зло дѣте.

І. О, мамо, наистина чувствувамъ таа сила нѣкогашъ, когато не ми са вижда угодно онова което ми заповѣда ты, или когато поискамъ да направимъ онова, което ми заповѣда ты да не правимъ.

М. Имашъ прочее сила да правишъ зло, и да правишъ добро.

І. Наистина, мамо: увѣренъ самъ че имамъ: инакъ, не требеше да ме наказвашъ, кол-